

4. För det fall att artikel 23 i Dublin III-förordningen är (analogt) tillämplig på en sådan person (fråga 2 a): Är den nya framställan om övertagande underställd en ny tidsfrist enligt artikel 23.2 i Dublin III-förordningen (analogt)? Om så är fallet: Börjar denna nya tidsfrist att löpa när den ansvariga myndigheten får kännedom om att den berörda personen återinrest eller är det någon annan omständighet som är avgörande för när tidsfristen börjar löpa?
5. För det fall att artikel 24 i Dublin III-förordningen är (analogt) tillämplig på en sådan person (fråga 2 b):
- a) Är den nya framställan om övertagande underställd en ny tidsfrist enligt artikel 24.2 i Dublin III-förordningen (analogt)? Om så är fallet: Börjar denna nya tidsfrist att löpa när den ansvariga myndigheten får kännedom om att den berörda personen återinrest eller är det någon annan omständighet som är avgörande för när tidsfristen börjar löpa?
- b) Om den andra medlemsstaten (i förevarande fall Tyskland) inte agerat inom den tidsfrist som ska beaktas enligt artikel 24.2 i Dublin III-förordningen (analogt): Medför en ny asylansökan enligt artikel 24.3 i Dublin III-förordningen omedelbart att den andra medlemsstaten (i förevarande fall Tyskland) är ansvarig eller kan denna, trots den nya asylansökan, och utan att vara bunden av ny tidsfrist, på nytt anmoda den ursprungligen ansvariga medlemsstaten (i förevarande fall Italien) om övertagande eller överföra utlänningen till denna medlemsstat, utan framställan om övertagande?
- c) Om den andra medlemsstaten (i förevarande fall Tyskland) inte agerat inom den tidsfrist som ska beaktas enligt artikel 24.2 i Dublin III-förordningen (analogt): Ska den omständigheten att det i den andra medlemsstaten (i förevarande fall Tyskland) pågår ett ärende angående en ny asylansökan som ingavs före överföringen jämsättas med en ny asylansökan enligt artikel 24.3 i Dublin III-förordningen?
- d) Om den andra medlemsstaten (i förevarande fall Tyskland) inte agerat inom den tidsfrist som ska beaktas enligt artikel 24.2 i Dublin III-förordningen (analogt), och utlänningen inte ingett en ny asylansökan, ska den omständigheten att det i den andra medlemsstaten (i förevarande fall Tyskland) pågår ett ärende angående en ny asylansökan som ingavs före överföringen jämsättas med en ny asylansökan enligt artikel 24.3 i Dublin III-förordningen: Kan den andra medlemsstaten (i förevarande fall Tyskland), utan att vara bunden av ny tidsfrist, på nytt anmoda den ursprungligen ansvariga medlemsstaten (i förevarande fall Italien) om övertagande eller överföra utlänningen till denna medlemsstat, utan framställan om övertagande?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Överklagande ingett den 1 juli 2016 av Trioplast Industrier AB av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 maj 2016 i mål T-669/14, Trioplast Industrier AB mot Europeiska kommissionen

(Mål C-364/16 P)

(2016/C 343/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Trioplast Industrier AB (ombud: T. Pettersson, F.Sjövall, A. Johansson, advokater)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara tribunalens dom av den 12 maj 2016 i mål T-669/14 Trioplast Industrier mot Europeiska kommissionen,

— i andra hand

- i) ogiltigförklara kommissionens beslut i skrivelse av den 3 juli 2014 i ärende COMP/38354 – Industrial Bags – Trioplast Industrier AB,
- ii) avskrivning, eller nedskrivning av beloppet för dröjsmålsränta på 674 003,32 euro, som kommissionen påförts Trioplast genom beslutet i skrivelsen av den 3 juli 2014 i ärende COMP/38354 – Industrial Bags – Trioplast Industrier AB,
- iii) förelägga kommissionen att ersätta Trioplast den kostnad på 4 686,64 euro som uppkommit då klagandens ställt säkerhet för betalning av dröjsmålsräntan,

— i tredje hand, utdöma skadestånd i enlighet med artikel 340.2 FEUF för skada som uppkommit på grund av att unionsrätten har åsidosatts enligt ovan för:

- i) beloppet för dröjsmålsränta på 674 033,32 euro, eller delar därav,
- ii) den kostnad på 4 686,64 euro som uppkommit genom att ha ställt säkerhet för betalning av dröjsmålsräntan

— i tillägg vad som yrkats i andra och tredje hand, skadestånd i enlighet med artikel 340.2 FEUF för skada som uppkommit på grund av att unionsrätten har åsidosatts enligt ovan:

- i) Skada som uppkommit på grund av att unionsrätten har åsidosatts under den period då kommissionen vägrade frigöra eller sänka beloppet för bankgarantin sedan tribunalens meddelat sin dom i mål T-40/06, samt för kostnaderna som uppkommit genom att ställa säkerhet, till ett belopp på 22 783,90 euro, eller delar därav,

— ränta på dessa belopp enligt vad domstolen finner skäligt,

— förelägga kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet vid såväl tribunalen som vid domstolen.

Grunder och huvudargument

1. Trioplast gör vid domstolen gällande samma anspråk och åberopar samma grunder som de i målet vid tribunalen. I enlighet med artikel 58 i Statuten för Europeiska unionens domstol och artiklarna 168.1 d och 169.2 i domstolens rättegångsregler hävdar Trioplast att i avgörandet av den 12 maj 2016 i mål T-669/14 gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att avvisa målet.
2. För det första gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att 2010 års dom enbart ändrade 2005 års beslut. I själva verket ogiltigförklarade 2010 års dom 2005 års beslut i dess helhet och ålade kommissionen att anta ett nytt beslut med avseende på Trioplast så snart ett avgörande meddelades i FLS-målen.
3. För det andra gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att den omtvistade skrivelsen inte var en rättsakt mot vilken talan kunde väckas, eftersom det var först genom den omtvistade skrivelsen som Trioplast ålades en viss skyldighet i form av ett bestämt belopp.
4. För det tredje innebär den omständigheten att 2005 års beslut ogiltigförklarades genom 2010 års dom att dröjsmålsränta inte kan belöpa enligt villkoren i 2005 års beslut.
5. För det fjärde gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den fann att kommissionens agerande inte hade åsamkat Trioplast skada, tribunalen skulle följaktligen ha prövat frågan om skadestånd i sak.